

MOCIÓ EN COMMEMORACIÓ DEL 28J, DIA INTERNACIONAL DE L'ALLIBERAMENT O L'ORGULL LGTBI+, I EN FAVOR DE LA DIVERSITAT I LA PLENA IGUALTAT DE DRETS

Com cada 28 de juny, se celebra arreu del món el Dia Internacional de l'Orgull i l'Alliberament LGTBI+, per commemorar les protestes dels fets d'Stonewall, ara fa 52 anys a la ciutat de Nova York. Una rebel·lió per plantar cara a tota la violència històrica i institucional patida, liderada per dones trans racialitzades, que va suposar l'inici del moviment LGTBI+ i de la lluita per la conquesta i el reconeixement dels drets de lesbianes, persones trans*, bisexuals, gais i altres manifestacions de la diversitat sexual i de gènere.

Enguany aquesta commemoració està inevitablement marcada pels incidents del darrer cap de setmana del mes de maig a Barcelona, amb diferents agressions homofòbiques especialment brutals. Aquests fets són només la darrera mostra de tota la violència que les persones LGTBI+ seguim patint, dia a dia, a les nostres vides. Atacs a manifestacions artístiques com el mural de Ripollet, insults i humiliacions al transport públic, agressions verbals i físiques... més de 90 incidències LGTBIfòbiques al nostre país només en el que portem d'any, segons ha fet públic l'Observatori contra l'Homofòbia. I, malgrat tot, no són més que la punta de l'iceberg de totes les agressions i violències que afrontem les persones LGTBI+.

L'auge dels discursos d'odi, obertament homòfobs i trànsfobs per part de l'extrema dreta que ha arribat a les institucions, amb el blanquejament per part de mitjans de comunicació i a través de les xarxes socials així com la resistència per part d'alguns col·lectius que consideren una amenaça el que és només una ampliació de Drets, són algunes de les causes del creixement de la violència contra les persones LGTBI+. Un increment preocupant, especialment també arran del confinament per la COVID-19 i la situació complicada per a moltes persones LGTBI+ per haver de recloure's en ambients o entorns hostils o patir conseqüències per la seva salut mental.

Aquesta onada d'odi i violència la veiem també a nivell global, del Brasil a l'Iran, així com al cor d'Europa com demostren els assassinats de David Polfliet a Bèlgica o Normunds Kindzulis a Letònia, així com la persecució a Romania, Hongria o Polònia, sense oblidar tampoc les desenes d'assassinats de persones trans que es produeixen cada any a tot el món. En aquest sentit cal donar la benvinguda a la recent Resolució 2021/2557 del passat 11 de març per part del Parlament Europeu de “declaració de la Unió Europea com a zona de llibertat per a les persones LGTBIQ+”, com una primera resposta, tot i que simbòlica, davant l'odi, la persecució i la regressió dels drets LGTBI+ a la Unió Europea. En el cas d'Hongria, volem assenyalar la

recentment aprovada llei del Govern del president Orbán per la qual no es permet fer propaganda LGTBI, parlar sobre homosexualitat a les escoles i discrimina al col·lectiu, com un cas de greu retrocés i d'incompliment dels principis rectors de la Unió Europea, per la discriminació evident cap al col·lectiu i que no hauria de quedar impune.

Tanmateix no podem negar que el camí recorregut pel moviment LGTBI+ ha aportat nombroses fites i consecució de drets en matèria de llibertat sexual i de gènere que han beneficiat no només al col·lectiu LGTBI+ sinó a tota la ciutadania. Però, tot i els avenços socials dels darrers anys, les persones LGTBI+ seguim vivint importants discriminacions i desigualtats estructurals que ens col·loquen en una situació de precarietat i vulnerabilitat, i que s'agregen si som dones, persones trans o no binàries, precàries, racialitzades, migrades, seropositives, menors o grans, discapacitades, sense xarxa familiar o sense papers. Acabar amb aquestes desigualtats implica fer polítiques reals i efectives contra la discriminació i la desigualtat social.

En l'actualitat, existeixen diferents lleis autonòmiques que reconeixen els drets del col·lectiu LGTBI+. En el cas de les persones trans, aquestes lleis estableixen l'autodeterminació del nom i la identitat de gènere, però, tenen les limitacions pròpies de les competències autonòmiques. Malgrat que faciliten la modificació del nom en els documents administratius dependents de l'administració autonòmica, no permeten la rectificació en els documents estatals, molt especialment el Document d'Identitat. Aquesta situació genera desprotecció i discriminacions, a banda d'importants desigualtats territorials. Al mateix temps, posa de manifest l'insuficient i obsolet marc legislatiu espanyol pel que fa als drets de les persones LGTBI+. Es fa evident la urgència de legislar a escala estatal, a partir dels estàndards europeus de drets humans, per abordar la discriminació i garantir la igualtat. Aquesta situació ha provocat que des del Ministeri d'Igualtat s'hagi posat en marxa un projecte de Llei Trans que tot indica que serà aprovat pròximament.

A Catalunya, la Llei 11/2014, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia, recull moltes de les reivindicacions històriques dels moviments socials LGTBI. Però, com reclamen diferents entitats i col·lectius del teixit associatiu català, cal la implantació real de la Llei 11/2014 i que es compleixi arreu.

Amb l'aprovació de la Llei 19/2020 per a la Igualtat de Tracte i No Discriminació, es podrà disposar finalment d'un procediment sancionador específic antidiscriminatori, tal com reclamen diferents entitats i col·lectius del teixit associatiu català, i de noves eines per fer front a les discriminacions. Eines que han d'anar acompanyades, sens dubte, de més recursos encara per tal de garantir la seva efectivitat.

En aquest sentit, és necessari continuar treballant per aconseguir la plena igualtat. En l'àmbit de la salut, cal seguir desplegant el model no patologitzant de salut trans*, amb les unitats Trànsit ja en funcionament a

Barcelona, Reus, Terrassa, Lleida i Manresa, a més de l'atenció primària, així com la reproducció assistida per dones lesbianes i bisexuals, ja inclosa a la cartera de serveis de la Salut Pública. També és important seguir apostant per la prevenció, la detecció i el tractament precoç d'ITS (infeccions sexualment transmissibles) i per l'administració de la PreP (profilaxi preexposició), que es realitza a una vintena de centres a tot el territori.

Pel que fa a l'àmbit laboral, la discriminació per raó d'orientació sexual, identitat o expressió de gènere segueix sent una realitat. És del tot necessari continuar desplegant estratègies per a la inserció laboral de les persones i mesures adreçades a evitar qualsevol mena de discriminació laboral de les persones LGTBI+, amb els referents LGTBI+ a les oficines del Servei d'Ocupació de Catalunya o l'impuls del programa específic d'acompanyament, orientació i inserció adreçat a persones trans creat recentment. En la mateixa línia, cal que des de les diferents administracions s'hi destinin més recursos per donar resposta a aquestes desigualtats i garantir els drets laborals de les persones LGTBI+.

En l'àmbit de la prevenció i l'atenció en violències, cal continuar desplegant i reforçant la xarxa SAI (Servei d'Atenció Integral a persones LGTBI+) i el seu funcionament de la mà dels municipis i consells comarcals, per tal de poder garantir atenció i acompanyament a les persones LGTBI+ que pateixen o es troben en risc de patir qualsevol classe de violència o discriminació i una protecció integral immediata, real i efectiva. Calen també polítiques efectives d'informació, formació i sensibilització, que facin de les ciutats i pobles espais segurs per a la diversitat sexual i de gènere en totes les seves manifestacions.

Cal prendre consciència, com a societat, que aquestes violències, discriminacions i desigualtats no són minoritàries ni afecten *només* les persones LGTBI+: són una expressió més d'un sistema patriarcal d'opressions, normes i violències sobre la diversitat sexual, la identitat i l'expressió de gènere de totes les persones, que encara avui actua impunement i contra el que cal rebel·lar-se, com van fer aquelles lluitadores de Stonewall que van dir prou a la repressió policial.

Per això és necessari continuar treballant, des del carrer, les administracions, el moviment associatiu, la comunitat educativa, les instàncies judicials i policials i la societat en el seu conjunt, per acabar amb la impunitat, arraconar les actituds reaccionàries i discursos d'odi vinguin d'on vinguin, i aconseguir erradicar tota forma de discriminació i de violència contra les persones LGTBI+, especialment en aquells col·lectius més vulnerables com les persones grans, les persones migrades, els i les adolescents i infants, o les persones trans. Per tal d'assolir la igualtat real, es fa inevitable qüestionar de manera transversal la cisheteronormativitat que culturalment imposa el sistema heteropatriarcal pressuposant una identitat de gènere binària i una orientació sexual i aparences o expressions de gènere úniques.

El Ple de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet, a proposta dels grups polítics municipals d' En Comú Podem i d'Esquerra Republicana de Catalunya.

ACORDA

PRIMER.- Refermar el compromís de l'Ajuntament amb el respecte, la defensa i la normalització social de la diversitat sexual, afectiva, d'expressió i d'identitat de gènere, i expressar el reconeixement del dret que tenen totes les persones de viure en igualtat de drets i en la diversitat sexual i d'identitat sexual i de gènere.

SEGON.- Posar en un lloc visible la bandera o penó amb els colors de l'arc de Sant Martí i la bandera del col·lectiu Trans com a gest de reconeixement vers el col·lectiu de persones LGTBI+.

TERCER.- Condemnar les agressions i els atacs contra les persones LGTBI+, així com els discursos d'odi i reaccionaris que qüestionen l'existència i el reconeixement dels drets de les persones LGTBI+.

QUART.- Instar el Govern de la Generalitat i la Conselleria d'Igualtat i Feminismes a aprovar el decret del procediment sancionador en matèria d'igualtat de tracte i no-discriminació, així com el desplegament dels organismes de protecció i promoció de la igualtat de tracte i la no discriminació, un cop aprovada la recent Llei 19/2020 tal com marca la Llei 11/2014.

CINQUÈ.- Instar el Govern de la Generalitat a incrementar els recursos per continuar desenvolupant polítiques efectives per abordar la discriminació de les persones LGTBI+ en els diferents sectors d'intervenció, com ara: la salut, l'ocupació, l'habitatge, l'educació, la cultura, el lleure i l'esport, els mitjans de comunicació, la formació i sensibilització de professionals i treballadors públics, l'atenció des dels serveis socials i el reconeixement de la diversitat familiar.

SISÈ.- Donar suport a la tramitació al Parlament de Catalunya d'un projecte de llei trans, basada en les recomanacions internacionals i en l'autodeterminació de gènere, com marca la disposició addicional novena de la Llei 19/2020.

SETÈ.- Instar el Govern espanyol a complir els seus compromisos i tramitar un projecte de llei trans estatal integral, amb el consens de les entitats després de mesos de treball amb el Ministerio de Igualdad, que acabi amb la patologització, inclogui menors, persones migrades i persones no binàries, seguint les recomanacions de la Resolució 2048 (2015) de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.

VUITÈ.- Instar l'Ajuntament a incrementar els recursos tècnics i econòmics pel desenvolupament de polítiques per la diversitat sexual i de gènere, ampliant el pressupost municipal en matèria de polítiques LGTBI+ i garantint les condicions perquè les polítiques LGTBI+ es prioritzin i es consolidin.

NOVÈ.- Crear un Consell Municipal LGTBI+ a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet amb una visió interseccional i on estiguin representades les entitats de defensa dels drets de les persones LGTBI+, els grups

polítics amb representació al consistori, les entitats culturals, les entitats educatives, les associacions de veïns, i la Defensora de la ciutadania, etc.

DESÈ.- Actualitzar la web de l'Ajuntament per a oferir un espai temàtic que inclogui un catàleg actualitzat de recursos LGTBI i adreces d'interès.

ONZÈ.- Trasladar els presents acords al Departament d'Igualtat i Feminismes, als grups polítics representats al Parlament de Catalunya, al Govern espanyol, als grups parlamentaris al Congrés dels Diputats i el Senat, al Parlament Europeu, i a les entitats representades al Consell Nacional LGTBI.

Santa Coloma de Gramenet, 28 de juny de 2021